

[Inger Stilling Pedersen]

ting, som gør, at den ene lov kan komme til at modarbejde den anden, og det kan være svært for de uddannelsessøgende at forstå, hvorfor de pludselig mister al hjælp.

Vi kan ikke støtte det foreliggende forslag. Vi er enige i, at der må gøres noget. Men jeg er heller ikke så enig i de tanker, der kommer frem om, at det altid er de såkaldte arbejderbørn, det går ud over. Jeg er glad for, at andre også blev taget med. For efter de samtaler, jeg har ført, viser det sig jo, at det meget ofte er de familier, der ligger på mellemindkomsterne, som har det allersværest.

Kristeligt folkeparti mener, at alle, som vil, skal have mulighed for at læse, og at man skal have mulighed for at låne. For forældreindtægten siger ikke noget; der kan godt være forældre, der har en høj indtægt, men alligevel ikke har mulighed for at hjælpe deres børn eller ikke vil det. Det kan også være nogle, der har en formue, som står i noget, der ikke lige kan realiseres, så man kan skaffe pengene. Det rigtige må være, at ingen afholdes fra at optage lån.

Hvordan de lån så skal være, kan vi diskutere. Vi kunne godt gå med til, at de skulle indeksreguleres. Vi vil gerne gå med til, at det ikke skal være banklån, men at de går over til staten. Vi er i det hele taget åbne over for at finde en form, som kan være til gavn for så mange som muligt, og derfor ser vi også hen til det forslag, som kommer fra ministeren, og håber på, at der kan skabes et flertal til gavn for alle, der ønsker at uddanne sig.

Alfred Hansen (DR):

Det er retsforbundets helt klare opfattelse, at ingen af økonomiske grunde skal afskæres fra at få en uddannelse, og jeg lægger udtrykkelig i mine fremtidige kommentarer vægt på begrebet uddannelsessøgende og ikke bare studerende, som visse af de tidligere ordførere har talt om i forbindelse med dette lovforslag. Vi ønsker i retsforbundet at side stille de praktiske uddannelser med de teoretiske uddannelser, og derfor taler vi om uddannelsessøgende og uddannelsesmuligheder for disse.

Det forslag, der foreligger her fra DKP, er efter vores mening på mange måder et godt forslag, som indeholder nogle gode incitamenter til at få klaret de problemer, som vi

står over for, og som de uddannelsessøgende står midt i. Men selv om man ikke direkte foreslår studenterløn, er det dog det, der ligger som en helt klar undertone i forslaget, og her tænker jeg specielt på bevarelsen af stipendierne, samtidig med at de statsgaranterede lån laves om til statslån, som er rentefrie i uddannelsesstiden.

Vi mener i retsforbundet, at man skal søge væk fra stipendieordningen og udelukkende basere de uddannelsessøgendes økonomiske muligheder på statslån, som er både rente- og afdragsfrie i uddannelsesstiden. Der står ikke i det foreliggende forslag, at lånene skal være afdragsfrie i uddannelsesstiden, men der står rentefrie i uddannelsesstiden; jeg vil helst fortolke det sådan, at det betyder, de også er afdragsfrie i uddannelsesstiden.

Vi mener som sagt, at man skal forlade stipendieordningen, og det gør vi ud fra det synspunkt, at stipendierne efter vores mening gives alt for tilfældigt. Vi synes, det er forkert og nedværdigende, at voksne menneskers støttemuligheder skal afgøres af, hvor meget forældrene tjener, eller hvor meget de har i formue. Vi vil gerne skabe et system, hvor man betragter den enkelte unge som et selvstændigt individ og viser, at man har fuld tillid til, at den unge, der låner nogle penge, også vil være i stand til at betale dem tilbage.

Vi mener endvidere, at stipendierne gives for tilfældigt, fordi de gives efter forældrenes skattepligtige indtægt, det vil altså sige, at først efter at de værste fradrag, herunder renter, udgifter på hus m.v. – måske også visse »fidusafskrivninger« – har fundet sted, finder man ud af, hvor meget de uddannelsessøgende kan få. Det mener vi er forkert. Hvis man endelig ønsker at give stipendier – og vi kunne måske godt være med til det som en overgangsordning for de laveste indtægter – må det være et ufravigeligt krav fra vor side, at de gives efter bruttoindtægten og ikke efter den skattepligtige indtægt. Men vi ønsker altså at forlade det nuværende system. Vi mener, at problemerne er alvorlige, og at de skal løses meget hurtigt.

DKP m. fl. partier på den fløj i folketingsalen har jo aldrig lagt skjul på, at de ønsker at socialisere samfundet. Dette er vi ikke enige med dem i. Og da de ønsker at socialisere samfundet, ønsker de – måske naturligvis også – at socialisere uddannelserne. Vi mener i og for sig, at hvis man vil give en form for